

तेषां सङ्केतविशेषकरणञ्च तत्सङ्केतस्थेषु तत्सङ्केतदेन तत्र तत्र पारिभाषिकार्थानामेव ग्रहणार्थम् । अत एव “कृत्विनाकृत्वि-
मयोर्मध्ये कृत्विजे कार्यसंप्रत्ययः” इति परिभाषया कृत्विम
सङ्केतवत् एव ग्रहणसुक्तम् तेन “कर्मण्यथ” “कर्मणि द्वितीया”
इत्यादौ स्वभावे पारिभाषिकार्थानामेव कर्मादीनां ग्रहणं न तु
“कर्म क्रिया” इति कोषोक्तक्रियादीनां ग्रहणम् ।

केचित्तु सङ्केतवत्त्वसाध्यात् पारिभाषिकस्य रूढेष्वेवान्तर्भाव-
मिच्छन्ति ।

शक्तिञ्च अस्माकञ्चादयमर्थो बोध्य इत्यारम्भेच्छा । सा च
सम्प्रदायप्रवर्तकस्य ईश्वरस्य तत्स्थानावस्थेन कल्पितस्य तथाविधस्य
अपरस्य वेत्युपदेष्टव्यम् । तथा च सम्प्रदायप्रवर्तकस्य इदानीम-
सुलभतया कस्य गच्छस्य कऽर्थः ? इति जिज्ञासायां पूर्वपूर्वसम्प्र-
दायानुसारेण आप्रप्रायै अभिरादिभिः स्वस्वकोषेषु बाहुल्येन
रूढानां, कोषाच्चिच्च यौगिकानां शब्दानाम्, पाणिन्यादिभिश्च
स्वतन्त्रपाठादिषु बाहुल्येन यौगिकानां, कोषाच्चिच्च रूढानामर्थ-
विशेषा दर्शिताः । अत एवोक्तम्

शक्तिपक्षे व्याकरणोपमानात् कोषाप्रवाक्यात् व्यवहारतश्च ।

वाक्यस्य गोपात् विष्टतेर्वेदन्ति साक्षिभ्यतः सिद्धपदस्य दृष्टा ॥ इति
अभरकोषादिषु च एकैकग्रन्थेषु सर्वशब्दानामनुक्तेः यावत्
कोषज्ञानस्य इदानीन्तनैरशक्यतया तेषामसुलभतया च, यौगिक-
शब्दज्ञानोपयोगिनश्च पाणिन्यागमस्य प्रायशः दुर्बोधतया तत्तद-
ग्रन्थानां च एकैकपुरुषेण बहुकालसाध्यपाठतया, पठितानामपि
भूदा स्फुरणाभावेन, तत्तदग्रन्थानाञ्च सुपरिपाटीकत्वाभावेन कथ-
ञ्चारस्यैवाद्वायज्ञानम् सुकरं भवेत् इत्यतः वेदपुराणेतिहासतन्त्र-
शास्त्रदर्शनेनास्तज्ज्योतिषनीतिशास्त्रवैद्यकव्याकरणादिशास्त्रेषु प्र-
युक्तशब्दानां तत्र तत्र पारिभाषिकशब्दानाञ्च अर्थज्ञानाय नाना
कोषादिभ्यः शब्दानां सङ्कलनेन सुपरिपाटीकतया एतद्वचनाया-
मस्माभिः प्रवृत्तम् ।

यानि यानि च शास्त्रागयालोच्य तत्तदर्थविशेषावधारणं कृतम्
उदाहरणतया च तत्तदग्रामान्यत्र तत्तच्छब्दार्थदर्शनावसरे प्रदर्श-
यिष्यन्ते प्रदर्शयिष्यन्ते चात्र तेषां ग्रन्थानां समष्टीकृत्य नामानि ।

यौगिकशब्दानामपि अनन्तभेदतया दिङ्मात्रतयाऽत्र
प्रदर्शनं कृतम् अन्यथा एकैकधातोः एकैकप्रत्ययान्ततया शब्दभेद-
कल्पनेऽनन्तशब्दाः सुसूक्तकथने च दृष्टा ग्रन्थबाहुल्यमात्रसम्मा-
दनमनतिप्रयोजनञ्च । अत एवोक्तम्

दृष्टव्यमिदं वर्णशतमिन्द्राय शब्दपारायणं

जगौ नैवान्तं जगामेति ।

तथा च प्रतिपदशब्दार्थकथनापेक्षया प्रकृतिप्रत्ययविभागेन

शब्दसाधुतासम्बोधनाय लघुपायतया व्याकरणसारम्बं तन्त्रकारैः ।
तच्च तत एवागन्तव्यम् । किन्तु पाणिन्यागमानामिदानीम् अस्तु-
लभतया बहूनाञ्च तदज्ञानेन तेषां बोधनार्थं ततः सारमाह्वय
अपेक्षितयौगिकशब्दानामर्थविशेषोऽत्राभिधास्यते ।

किञ्च यावन्तः शब्दास्तावन्त एव नञ्योगेन शब्दाः स्युरिति
नञ्योगेन शब्दबाहुल्यसम्मादनमस्मिन्नुत्कर्तव्येति नञ्युक्त-
शब्दा अस्माभिः आधुनिककोषकृद्भिर्वि नादताः किन्तु यत्र यत्र
अर्थविशेषः यथा असुरः अत्राह्वय इत्यादिषु तत्रैव संग्रहीष्यन्ते ।

अपरञ्च यौगिकशब्दानां पूर्वोत्तरपदयोः परिवर्तनेन
नानारूपता स्यात् तेषां प्रत्येकं ग्रहणे च दृष्टानन्तभेदकल्पनेन
ग्रन्थबाहुल्यमात्रसम्मादनं अर्थाचीनानामिव दृष्टा स्यात् न च
तत्र प्रयोजनाधिक्यमित्यतः प्रथमं कश्चित् नियमविशेषोऽभिधीयते
यद्वात् पूर्वोत्तरपदपरिवर्तनेन तत्तत्समानार्थकशब्दार्थपक्षः
सुकरो भवेत् ।

नियमो यथा

स्वत्वविशिष्टपूर्वपदात्, पाल, धर, भुग् धारिन् भूत्, पति,
नेतृशब्दास्तत्समानार्थकशब्दाः सतुवादयश्च यदा प्रयुज्यन्ते तदा
तत्त्वामो बोध्यते । यथा भूपालः भूधरः भूभुक् भूधारी भूभूत्
भूपतिः भूनेता इत्यादयः, भूमान् इत्यादयश्च भूमिपतिवाचकाः
अत्र समानार्थकशब्दैः पूर्वपदपरिवर्तने उत्तरपदपरिवर्तने च
स एवार्थोऽभिधीयते । यथा भूमिपालः भूमिरक्षकः इत्यादिषु ।

जन्यवाचकपूर्वपदात् कर्त्तृ-कर्तृ स्त्र-स्त्र-सृष्ट-विधाह
कारक-प्रभृतिशब्दास्तत्पर्यायशब्दाश्च प्रयुक्ताः तज्जनकबोधकाः ।
यथा विश्वकर्त्ता विश्वकर्त्ता विश्वसृष्टः विश्वसृष्टा विश्वविधाता
विश्वकारक इत्यादयः सर्वकर्त्ता सर्वकर्त्तृत्वाद्यश्च चतुर्मुखस्य वाचकाः ।

जनकवाचकपूर्वपदात्, योनि, ज, रुह, जन्मन्, भू, भव
इत्यादयस्तत्पर्यायश्च तज्जन्यबोधकाः । यथा भूमियोनिः भूमिजः
भूमिरुहः भूमिजन्मा भूमिभूः भूमिभवः इत्यादयः क्षायायोनिः
क्ष्माज इत्यादयश्च । तथा अपत्यभवाद्यर्थे अष्णादयश्च जन्य-
वाचकाः । यथा भौमः माहेयः इत्यादयः ।

धार्यशस्त्रादिवाचकपूर्वपदात्, पाण्यङ्गमौलि, भूषण, भृक्षा-
लिन श्रेखर, धर्त, धारकप्रभृतयः तत्पर्यायशब्दाः सत्पर्याय-
प्रत्ययाश्च तद्वधारकवाचकाः । यथा मूलपाणिः मूलाङ्गः चन्द्र-
मौलिः चन्द्रभूषणः मूलभूत् मूलशाली चन्द्रश्रेखरः मूली
मूलवान् इत्यादयः । इयांस्तु विशेषः । यत्र यत्रावयवे
धार्यत्वं प्रतीयते तत्तद्वाचकशब्दा एव उत्तरपदे निवेशनीयाः ।
यथा मूलहस्तः चन्द्रभस्तक इत्यादि ।

भोज्यवाचकपूर्वपदात् अन्न, भुग्, व्रत, लिट्, पायिन्, प,